

s ním související a vrátiti věc soudu první stolice, by ji v tomto rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Čís. 3049.

Výrok k četníku sice po vyzvání k rozchodu, avšak v době, kdy měl lid k odchodu a kdy shluknutí nebylo ještě skončeno, jest podřaditi pod § 284, nikoliv pod § 314 tr. zák.; podřadění onoho výroku pod tento mírnější čin (přestupek) jest v neprospěch obžalovaného, bylo-li by lze při správném podřadění výroku pod onen přečin použití abolicie presidenta republiky ze dne 2. června 1927 (čl. IV.).

(Rozh. ze dne 20. ledna 1928, Zm I 372/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zrušil po ústním líčení ke zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chrudimi ze dne 18. března 1927, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přečinem shluknutí podle § 283 tr. zák., přestupkem útisku podle § 1 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 309 sb. z. a n. a přestupkem proti veřejným zařízením a opatřením podle § 314 tr. zák., použitím § 290 tr. ř. napadený rozsudek ve výroku odsuzujícím obžalovaného pro přestupek podle § 314 tr. zák., jakož i ve výroku o trestu a věc vrátil soudu první stolice s poukazem, by rozhodl o použití rozhodnutí presidenta republiky ze dne 2. června 1927 na zbývající trestné činy obžalovaného (totiž přečin shluknutí podle § 283 tr. zák. a přestupek útisku podle § 1 zák. čís. 309/1921 sb. z. a n.), a aby jen v případě nepoužití tohoto rozhodnutí spisy znovu předložil zrušovacímu soudu. Zmateční stížnost obžalovaného, čelící proti odsouzení pro přečin podle § 283 tr. zák. a přestupek útisku podle § 1 zák. čís. 309/1921 sb. z. a n., jakož i jeho odvolání z výroku o trestu a z výroku o nepřiznání podmíněného odkladu výkonu trestu, odkázal na toto rozhodnutí.

Důvody:

Obžalovaný uznán byl vinným přečinem shluknutí podle § 283 tr. zák., přestupkem podle § 314 tr. zák. a přestupkem útisku podle § 1 zák. čís. 309/1921 sb. z. a n., proti čemuž podal zmateční stížnost, opřenou o důvody zmatečnosti podle § 281 čís. 3, 4 a 10 tr. ř. Rozhodnutí presidenta republiky z 2. června 1927 o udělení abolicie nemohl soud první stolice použití vzhledem k ustanovení čl. IV. tohoto rozhodnutí, tedy pro souběh trestných činů podle § 283 tr. zák. a podle § 1 zák. o útisku s přestupkem podle § 314 tr. zák. Nelze při tom zrušovacímu soudu nevzít v úvahu, že obžalovaný byl i za čin kvalifikovaný soudem první stolice jako přestupek podle § 314 tr. zák. obžalován pro přečin shluknutí podle § 284 tr. zák.; ten jest sice přísněji stíhatelný než přestupek podle § 314 tr. zák., na nějž uznal soud první stolice — v době vynesení rozsudku ve prospěch obžalovaného — za to však

rovněž jest účasten abolicie podle shora uvedeného rozhodnutí, jsou-li tu jinak podmínky v něm vytčené. Nutno proto s hlediska těchto zvláštních okolností případu zkoumati, zda nebylo trestního zákona přijetím mírnější kvalifikace přes to použito nesprávně v neprospěch obžalovaného, aniž lze se před rozřešením této otázky vůbec zabývatí těmi částmi zmateční stížnosti, jež se týkají trestných činů, u nichž případná abolicie není předem vyloučena. Soud prvé stolice bere ohledně přestupku podle § 314 tr. zák. za zjištěno na základě výpovědi četnického strážmistra P-y, že obžalovaný pronesl závadný výrok sice již po vyzvání k rozchodu a po bodákovém útoku, avšak při jeho služebním výkonu v době, kdy měl lid k odchodu. Z tohoto skutkového zjištění měl však správně soud prvé stolice usouditi, že shluknutí nebylo ještě skončeno, vždyť četnický strážmistr měl ještě lidi k odchodu, z čehož viděti, že se ještě zdráhali uposlechnouti výzvy k rozchodu. Když pak obžalovaný za těchto okolností k četnickému strážmistru pronesl výrok v rozsudku zjištěný, bylo na místě uznati, že se takto při zdráhání se rozeiti pustil se stráží do slovní potýčky, a že se tedy dopustil přečinu podle § 284 tr. zák. Odsouzení pro sbíhající se přestupek podle § 314 tr. zák. bylo právně pochybeným a rozsudek je v tomto bodu zmatečným podle § 281 čís. 10 tr. ř. Tato správná kvalifikace může v souzeném případě se zřetelem na možnost použití shora uvedeného rozhodnutí býti pro obžalovaného příznivější. Než zrušovací soud vzhledem ku případné abolicí nemůže vynéstí výrok odsuzující podle § 284 tr. zák., nemůže však také ponechatí v platnosti nesprávnou kvalifikaci, která je v souzeném případě v neprospěch obžalovaného. Bylo tedy zrušiti rozsudek soudu prvé stolice ve výroku o uvedeném trestném činu podle § 314 tr. zák. a ve výroku o trestu, a věc vrátiti příslušnému soudu první stolice, by za změněného stavu věci rozhodl o otázce abolicie. Jenom kdyby podmínky abolicie shledány nebyly, nastala by možnost a potřeba rozhodovati o těch částech zmateční stížnosti, které se týkají trestných činů podle § 283 tr. zák. a podle § 1 zák. čís. 309/1921 sb. z. a n., což by, dokud nebylo právoplatně rozhodnuto o abolicí podle odstavce II-1 rozhodnutí presidenta republiky ze dne 2. června 1927, vůbec ani nebylo přípustným. Zrušením napadeného rozsudku v rozsahu výroku staly se prozatím bezpředmětnými jak zmateční stížnost obžalovaného, pokud čelí proti odsouzení pro přečin podle § 283 tr. zák. a přestupek útisku podle § 1 zák. čís. 309/1921 sb. z. a n., tak i jeho odvolání z výroku o trestu, jakož i z výroku o nepřiznání podmíněného odkladu výkonu trestu a odkazují se proto na hořejší rozhodnutí. Jen v případě, že by soud prvé stolice i za nynějšího stavu věci podmínek abolicie neshledal, nastala by nutnost, předložiti spisy znovu soudu zrušovacímu, by o těchto opravných prostředcích i v ostatních směrech rozhodl.

Čís. 3050.

Trestnou činností podle § 201 a) tr. zák. jest vědomé použití falšované soukromé listiny za účelem oklamání a v úmyslu poškoditi; jest